

Helena Starcová, Pražské kabarety po roce 1900, Praha 2019, diplomová práce

Téma pražských kabaretů představují jistě významný kulturní fenomén v životě hlavního města Prahy od sklonku 19. století v podstatě dodnes. Nejedná se o téma docela neznámé, či historicky nedotčené, jak dokládají některá dílčí zpracování, ať v rámci dějin divadla, či některých kabaretů, např. Červené sedmy. Na druhé straně se jedná o dosti široké téma, které disponuje velmi roztržitou pramennou základnou, která je navíc nedostatečně zachovaná. H. Starcová se pokusila téma přehledně zpracovat v podstatě pro celé 20. století. Využila přitom některých osobních fondů, zejména Jiřího Červeného. Soudím, že tato pramenná heuristika mohla být širší. Jistě v Archivu hlavního města Prahy by bylo možné nalézt některé další prameny. Na druhé straně se autorka dobře orientuje v literatuře k tématu, včetně jeho širších souvislostí.

DP je členěna do čtyř kapitol, první zachycuje období konce 19. st. až do roku 1918, druhá končí rokem 1945, třetí 1990, a konečně čtvrtá zachycuje současné kabarety. V tom spatřuji určitou logiku, a smysl. Trochu je problém, že nejpodrobnější je kapitola nejstarší, ostatní jsou kratší, ona současná partie má pouze 5 stran. To je jistě problematické zjištění. Patrně by bylo ústrojnější tuto partii do DP nezařazovat.

Celkově hodnotím práci jako pokus vyrovnat se složitým tématem. Navzdory naznačeným výhradám doporučuji DP Heleny Starcové k obhajobě, navrhuji klasifikovat stupněm dobře.

Ot: lze opravdu považovat divadlo Járy Cimrmana za kabaret?